

Desem ki

– mehmet-kaya · 20 Mayıs 2010

Desem ki vakitlerden bir nisan aksamidir
Rüzgarların en ferahlatıcısı senden esiyor
Senden seyrediyorum denizlerin en mavisini
Ormanların en kuytusunu sende görmekteyim
Senden kopardım çiçeklerin en solmazını
Toprakların en bereketlisini sende sürdürdüm
Senden tattım yemilerin cümlesini
Desem ki sen benim için,
Hava kadar lazim,
Ekmek kadar mübarek,
Su gibi aziz bir seysin;
Nimettensin, nimettensin.
Desem ki...
İnan bana sevgilim inan
Evimde senliksin bahçemde bahar
Ve soframda en eski sarap
Bırak ben söyleyeyim güzelliğini,
Rüzgarla nehirlerle, kuslarla beraber.
Günlerden sonra bir gün,
Sayet sesimi farkedemezsen
Rüzgarların nehirlerin kusların sesinden,
Bil ki ölmüşüm.
Fakat yine üzülme müsterih ol
Kabirde böceklerle ezberletirim güzelliğini
Ve neden sonra
Tekrar duyduğun gün sesimi gök kubbede
Hatırla ki mahser günüdür
Ortalığa düsmüşüm seni arıyorum

aLınTıdr